

Docents en època de confinament

Com van percebre els docents el nou escenari educatiu?

EduCaixa

Conèixer bé el que ha passat per preparar millor el futur

La pandèmia de Covid-19 va deixar 1.500 milions d'alumnes de 190 països sense possibilitat d'assistir als centres educatius, una situació inèdita que es va allargar durant mesos i que, segons l'alta prevalença de la Covid-19, fa encara més complex el començament d'un curs en què la preocupació principal és la seguretat sanitària i, la segona, una bretxa en l'aprenentatge que ha augmentat. La incertesa és màxima i el desafiament davant del qual es troba l'educació no té precedents.

Convençuts de l'**alt valor que van significar aquells mesos de confinament durant els quals l'educació es va impartir a distància**, EduCaixa va decidir plantejar una detallada enquesta per **conèixer com es van sentir els docents i com van actuar, quina percepció tenien de l'alumnat i quins eren els reptes i les necessitats** que detectaven.

Les preguntes plantejades les van respondre **més de 1.600 docents** de tot Espanya **entre l'11 de maig i el 3 de juny de 2020**, quan l'ensenyament a distància ja s'havia posat en marxa feia diverses setmanes.

Per a EduCaixa, els resultats d'aquesta enquesta constitueixen **una evidència molt valuosa sobre l'educació durant el confinament** que, a més de portar-nos a reflexionar sobre l'experiència passada, ens avança alguns dels reptes sobre els quals caldrà treballar aquest curs 2020-2021 vinent, sobretot si es tornen a tancar les aules.

Conèixer a fons **com van treballar mestres, professors i líders educatius, els problemes a què es van haver d'enfrontar, com es van sentir i com van veure els seus alumnes és clau per enfocar el nou curs**, tant per a les escoles com per a la societat en conjunt. De poc serviria tota aquesta experiència acumulada pels docents entre el març i el juny del 2020 si no n'escoltèssim la veu a l'hora de començar el nou curs. Ells són l'epicentre del desafiament educatiu que ens ha llançat la Covid-19. Són els que van estar, estan i estaran davant l'alumnat mentre durin els efectes educatius de la pandèmia.

L'enquesta ens mostra un professorat que ha millorat en la competència digital, que reconeix que necessita formació per poder enfrontar-se a la situació complexa que ha viscut. Un professorat amoïnats per l'estat emocional i psicològic de l'alumnat i que percep reptes importants que cal tenir en compte, com ara la formació en competència digital, la formació i l'acompanyament emocional i el treball amb les famílies.

Els resultats d'aquesta enquesta constitueixen una evidència molt valuosa sobre l'educació durant el confinament. Conèixer com van treballar els docents, les dificultats a què es van haver d'enfrontar, com es van sentir i com van veure l'alumnat és clau per enfocar el nou curs.

Quin ha estat el perfil del professorat enquestat?

L'enquesta la van contestar 1.664 docents de tot Espanya, la gran majoria de més de 46 anys (71 %) i més de dues dècades treballant a les aules; el 82 %, dones, i amb una mitjana de 84 alumnes en la seva atenció quotidiana.

El 42 % de les respostes va ser de docents de secundària (ESO) i el 37 %, de mestres de primària. El 27 % procedia de batxillerat, el 16 % d'infantil i el 9 % de formació professional.

El període en què es va plantejar l'enquesta es va acotar entre l'11 de maig i el 3 de juny de 2020. Les vacances encara quedaven lluny, però, en aquell moment, l'ensenyament a distància ja estava organitzat d'acord amb unes rutines de treball que havien pres forma durant l'últim mes i que, en molts casos, s'havien rectificat després de les vacances de Setmana Santa i Pasqua.

Del total d'enquestats, el 10 % eren directores i el 24 % tenia altres graus de responsabilitat i lideratge. La meitat dels docents que van respondre l'enquesta eren tutors de grup. Dos terços treballaven a l'escola pública.

Amb tot, podem dir que el perfil majoritari que va atendre l'enquesta d'EduCaixa va ser el d'una dona, professora d'institut públic, amb anys d'experiència docent.

Respecte a la procedència geogràfica, les qüestions les van respondre docents de totes les comunitats autònomes (i de totes les províncies), i Catalunya va ser la que va obtenir més representativitat (26 %), seguida d'Andalusia (14 %), Madrid (12 %) i Castella i Lleó (8,4 %).

Un total de

1.664 respostes

Quin és el perfil del docent que ha contestat l'enquesta?

46-65

anys d'edat

21-30

anys d'experiència

- Professora d'ESO
- Docent en centres públics

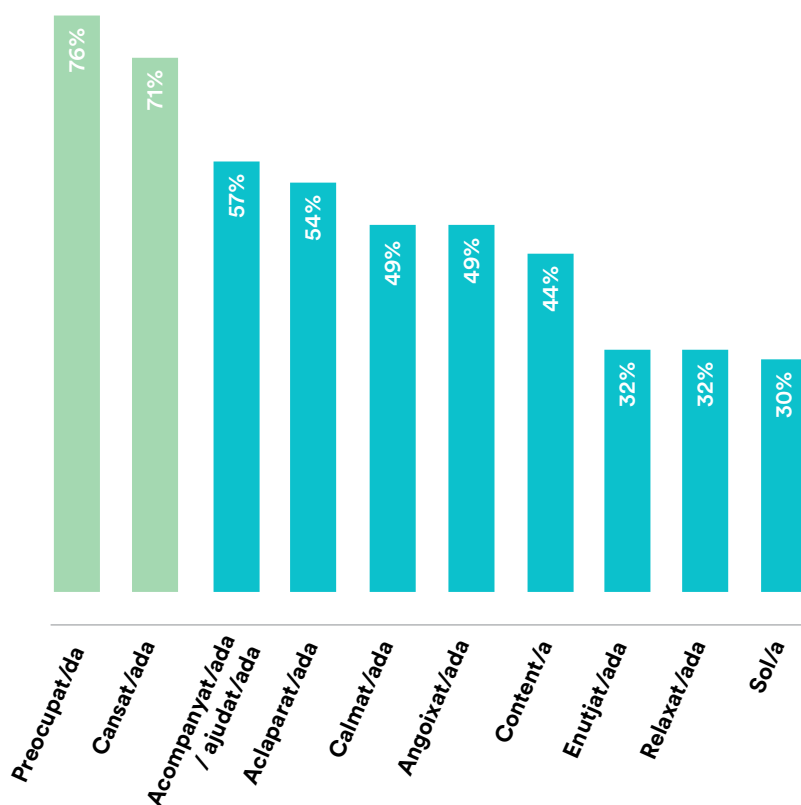
Com s'ha sentit el docent durant el confinament?

Quan va contestar l'enquesta d'EduCaixa, ja feia gairebé dos mesos que el professorat estava immers en una successió de llargues jornades laborals, plenes de videoconferències, videoconferències i videoconferències, correcció de deures i atenció a correus. Molts sumaven a casa els seus fills en edat escolar.

Així, observem que el 76 % reconeixia estar amoïnada i el 71 % cansada. Enfront d'aquesta preocupació i cansament, s'hi observen altres emocions, agradables i no tan agradables, en la meitat dels enquestats. S'han sentit aclaparats, anguiats i també calmats i contents. Sens dubte, ha estat un període que ha fet aflorar diferents emocions.

Tot i el confinament prolongat, lluny del seu ambient natural de treball, envoltat de gent, els docents s'han sentit més acompanyats i ajudats (57 %) que sols (30 %).

Si analitzem les respostes per tipus de centre educatiu, les dades ens ofereixen una visió molt més positiva per part del professorat de l'ensenyament privat. La percepció dels docents de l'escola concertada és semblant a la dels docents de la pública, tot i que lleument millor. I si desagreguem les dades per etapes, veiem que els més preocupats, anguiats i aclaparats van ser els mestres de primària.

CONCLUSIONS

Més del **70%** > Amoïnada/ada o cansada/ada

6 de cada 10 > Acompanyats/ades o ajudats/ades

Com han percebut els docents el teletreball?

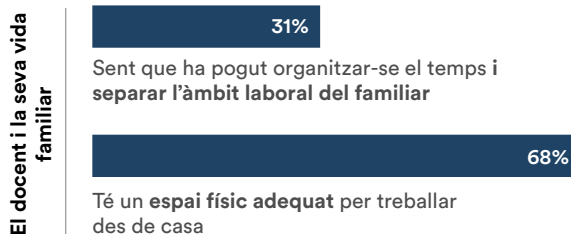
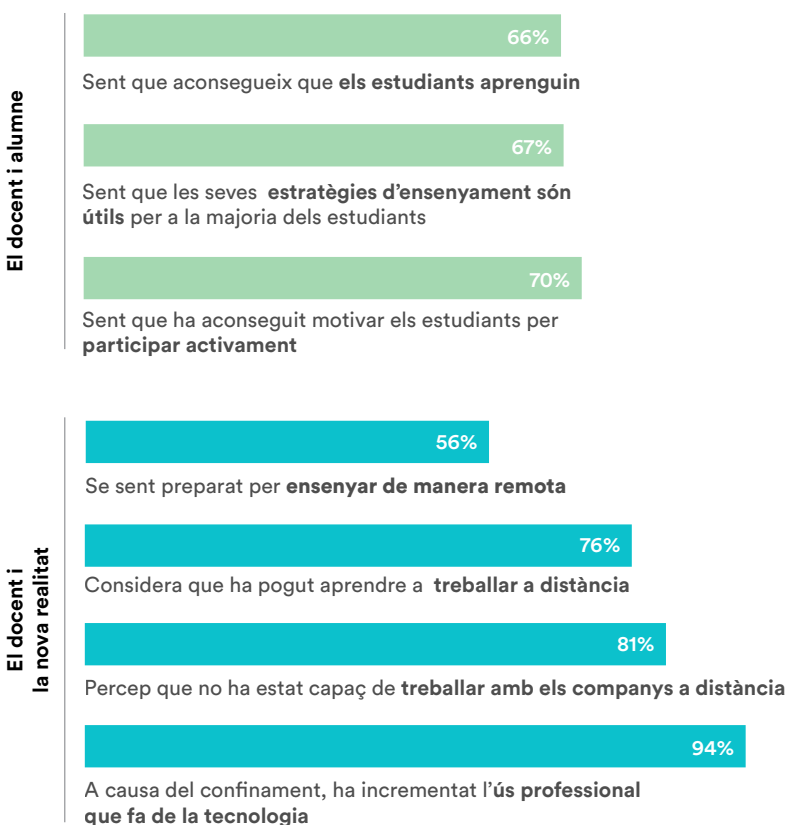
Abans d'enfrontar-se a la recta final del curs, la visió de conjunt que tenia el professorat sobre l'experiència professional i personal que vivia era positiva. L'enquesta revela una convicció majoritària que les estratègies didàctiques utilitzades estaven sent útils per mantenir els estudiants motivats i aprenent.

Amb relació a la percepció que els docents han tingut sobre l'alumnat, cal destacar que els resultats han estat positius, ja que senten que els estudiants han après i que han estat motivats per participar. Aquestes dades són encoratjadores, perquè la situació ha estat complicada i sobtada, i els docents han adoptat noves mesures per

treballar, diferents de les que havien estat aplicant en l'educació presencial.

En aquest sentit, s'ha incrementat radicalment l'ús professional de la tecnologia; malgrat això, s'han sentit capaços de treballar amb els companys i els alumnes a distància. Però només la meitat se sent preparat per ensenyar de manera remota.

La vivència més negativa per al professorat va tenir a veure amb la dificultat per conciliar feina i família. Fins al 69 % es va veure incapaç de separar totes dues dedicacions.

El 94 % ha incrementat l'ús professional de la tecnologia i el 56 % se sent capaç d'ensenyar de manera remota.

CONCLUSIONS

Més del
94%

Ha incrementat l'ús professional de la **tecnologia** a causa del confinament

No ha pogut organitzar-se el temps i separar l'àmbit **laboral del personal**

Com ha estat la comunicació i el contacte amb l'alumnat?

L'ensenyament és comunicació. I a l'escola, la comunicació discorre sobre patrons d'interacció constant, oberts a l'espontaneïtat i a diferents variables en funció de les característiques de cada grup, dels rols dels seus membres i, fins i tot –ho saben bé els docents–, de l'hora del dia, del dia de la setmana, de si plou o no...

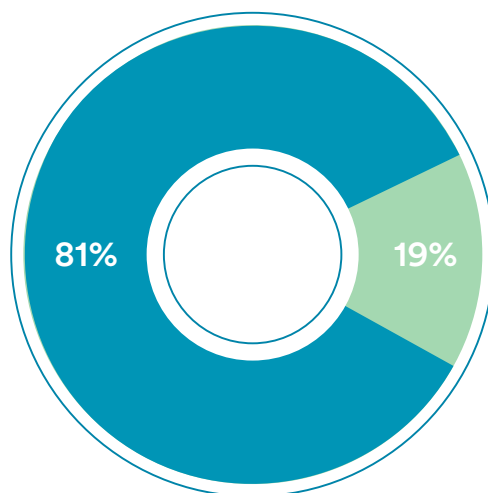
En definitiva, l'escola s'assenta sobre la comunicació entre el docent i els alumnes. Així doncs, amb tots els estudiants i els professors a casa, la comunicació entre tots es va convertir en un desafiament de primer ordre. Per sort, la tecnologia va facilitar els contactes –per videoconferència de manera col·lectiva, i per correu electrònic de manera individual. Però l'eficàcia comunicativa i educativa d'aquests contactes encara s'ha d'analitzar.

I, en qualsevol cas, la improvisació amb la qual es va haver de respondre a la suspensió de les classes presencials i la disponibilitat en diferents graus de recursos tecnològics a les llars (tant de docents com d'alumnes) va donar lloc a estratègies i mètodes molt variables: en alguns casos van ser de menys assidus a més; en altres, de més assidus a menys.

EduCaixa va preguntar als docents per la freqüència de comunicació i pràcticament tots mantenien un contacte freqüent o regular amb els estudiants, només el 5 % hi tenia contactes ocasionals i l'1 % no havia tingut comunicació amb l'alumnat.

De mitjana, podem dir que el 81 % del professorat ha pogut contactar amb gairebé tots els seus estudiants.

Els docents es van poder comunicar freqüentment amb el 76 % de l'alumnat.

- El 81 % del professorat ha pogut contactar amb gairebé el 100 % dels seus estudiants
- El 19 % del professorat no ha pogut contactar amb la meitat o menys de l'alumnat

CONCLUSIONS

Més de la meitat

Es va comunicar de manera regular amb el **80 %** i el **100 % dels seus alumnes**

Es van comunicar de manera regular amb menys de la **meitat dels seus alumnes**

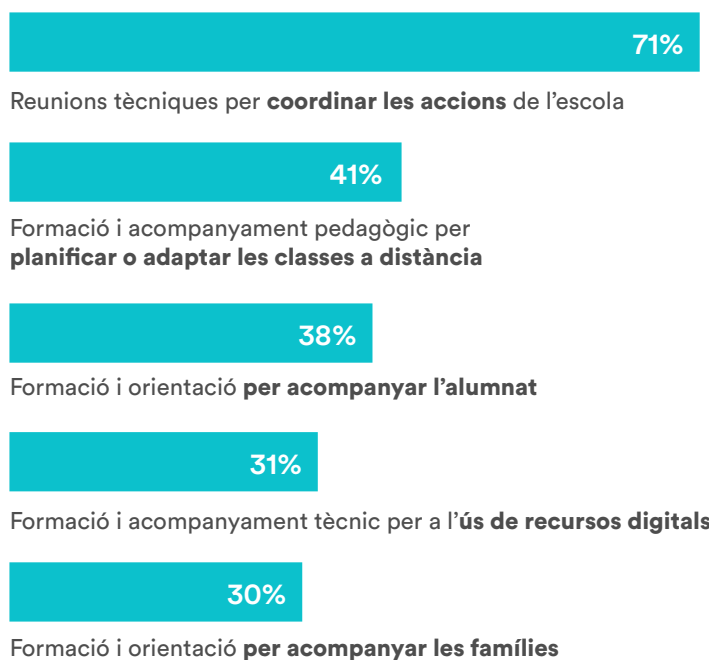
Com ha percebut el professorat la gestió dels centres docents?

La falta de presencialitat també va suposar un repte per coordinar la feina docent i, en molts casos, es va traduir en un augment considerable de les reunions en línia, que van tenir una freqüència alta per al 71 % del professorat.

El paper dels equips directius va ser, una vegada més, determinant en l'acompliment del professorat; no tan sols per coordinar les estratègies i els horaris, sinó també per donar suport i seguretat a la plantilla docent, que és la que s'havia d'assegurar de retenir el màxim nombre possible d'alumnes en la nova dinàmica escolar d'aprenentatge.

Les respostes mostren que, en general, el professorat va percebre haver participat en nombroses reunions de coordinació i haver rebut poca formació i preparació per poder enfrontar-se a l'ensenyament en línia. Només el 31 % percep haver rebut formació i assessorament tècnic amb freqüència. I tampoc no arriba a la meitat el professorat que va rebre formació i acompanyament pedagògic i orientació per acompanyar l'alumnat.

Aquestes troballes revelen la necessitat d'acompanyament a alumnes i famílies, i als mateixos docents, en el nou curs.

CONCLUSIONS

Més del
70%

Ha participat de manera regular o freqüent en reunions tècniques per **coordinar les accions** de l'escola

Reporten no haver participat (o haver-ho fet de manera ocasional) en formació i orientació per acompanyar les famílies

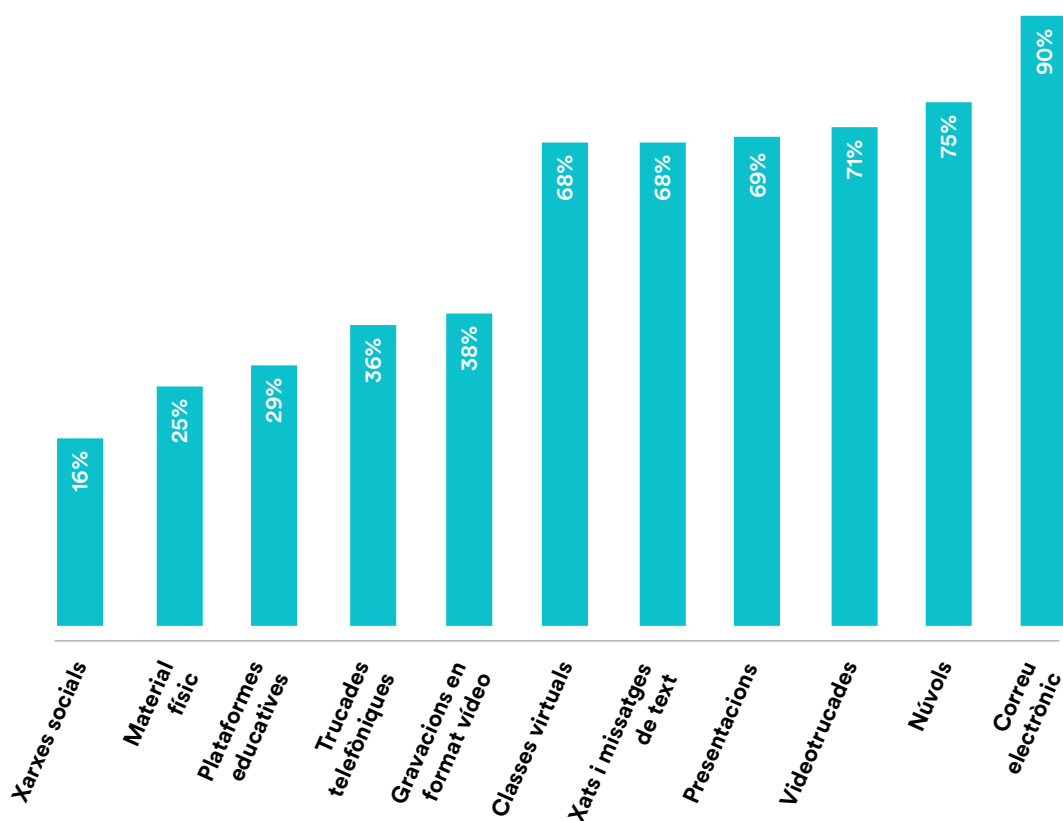

Quines eines han utilitzat els docents durant el tancament dels centres educatius?

El 94 % dels docents va reportar haver incrementat l'ús professional de la tecnologia. Això va suposar recórrer a eines que, si bé ja s'havien estat emprant, van passar a ser recursos indispensables per poder dur a terme l'ensenyament de manera remota.

Les respostes recollides ens mostren que el correu electrònic va ser el més utilitzat pel 90 % dels enquestats. D'altra banda, els núvols, les videotrucades, les presentacions, les classes virtuals i els xats van ser, també, eines fonamentals per treballar amb l'alumnat.

Les xarxes socials i el material físic ha estat el que s'ha fet servir menys, seguit de les plataformes educatives (que, si bé reporten no haver-ne fet ús, les consideren una eina important en temps de confinament).

CONCLUSIONS

90%

Ha utilitzat de manera regular el **correu electrònic**

Xarxes socials i material físic

Eines menys utilitzades

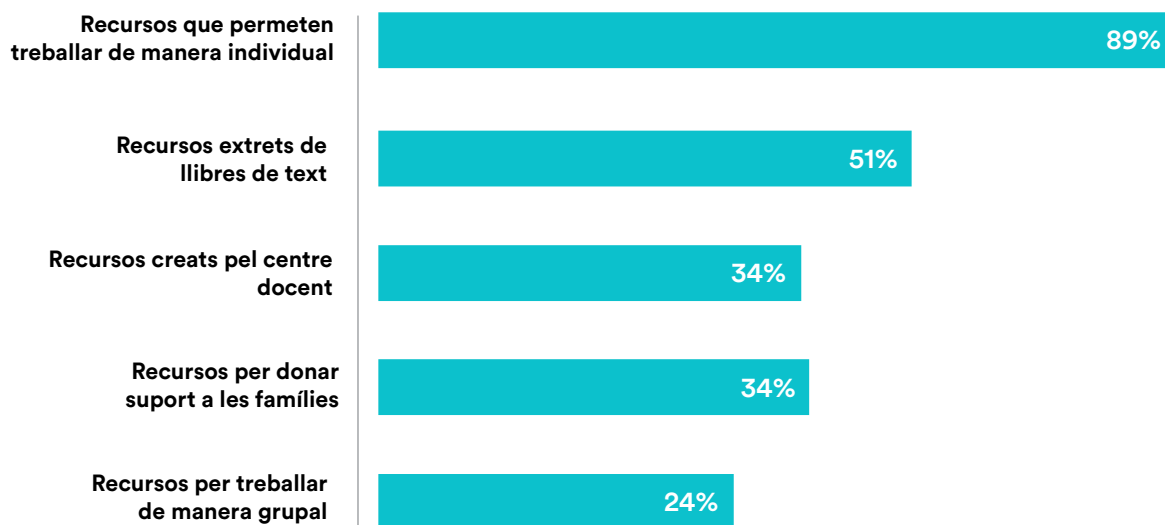
Quins materials i recursos han utilitzat els docents?

Juntament amb les eines digitals que s'han fet servir, hi ha els materials emprats per treballar amb els alumnes. EduCaixa va preguntar als docents a quin tipus de materials havien recorregut i les respostes són molt interessants.

S'observa que els més utilitzats són els que permeten treballar de manera individual amb l'alumnat (89 %) i només el 24 % diu haver usat els que fomenten el treball grupal. Cal destacar aquesta dada, ja que, els últims anys, s'han incrementat les metodologies que promouen el treball col·laboratiu i grupal. Això porta a considerar que seria interessant oferir formació i recursos als docents perquè puguin continuar amb el treball col·lectiu en temps de distanciament físic.

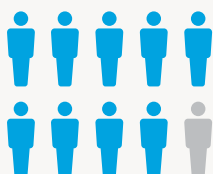
Un altre material utilitzat són els recursos extrets dels llibres de text (51 %).

Conèixer quin tipus de materials han fet servir els docents ens permet saber més coses sobre el tipus d'ensenyament que s'ha dut a terme de manera remota. Queda clara la necessitat d'oferir materials que permetin seguir amb dinàmiques que s'utilitzaven quan els centres educatius eren oberts.

CONCLUSIONS

9 de cada 10

Han fet servir regularment els recursos que permeten a l'alumnat **treballar de manera individual**

Els recursos que

permeten treballar de manera grupal

Els menys utilitzats

Quins canvis s'han dut a terme en l'ensenyament?

Durant el tancament de les aules, el professorat es va haver d'enfrontar no tan sols a una situació inèdita, sinó que va haver de respondre amb rapidesa a diversitat de modificacions que es van anar fent sobre la marxa a mesura que avançava el curs i s'endevinaven nous reptes per afrontar; primer, pel que fa als criteris de treball i, posteriorment, respecte dels objectius del curs i l'avaluació.

L'enquesta reflecteix un treball docent exposat a canvis reiterats. Una àmplia majoria (84 %) va manifestar haver aplicat canvis regularment o gairebé cada dia tant en els estàndards d'avaluació com en les estratègies per avaluar.

També el 84 % va haver de canviar els recursos pedagògics utilitzats amb força regularitat. I la majoria va referir modificacions freqüents pel que fa als objectius d'aprenentatge (61 %), els continguts que calia ensenyar (62 %) i les activitats que calia dur a terme amb l'alumnat (79 %). La percepció d'aquest escenari canviant va ser més gran per al professorat dels centres públics.

En definitiva, els docents van treballar instal·lats en un canvi permanent, no habitual en la rutina escolar viscuda fins aleshores. I tot i aquesta alteració reiterada de la manera de treballar, van mantenir una visió positiva de la feina.

CONCLUSIONS

Especialment en

Avaluació de l'alumnat

Activitats d'aprenentatge

Per a més del

80%

Aquests dos elements canviaven regularment o fins i tot cada dia

Quins reptes i necessitats perceben els docents en l'alumnat?

Sens dubte, els mesos d'educació a distància han servit al professorat per conèixer el grau de maduresa i de preparació de l'alumnat per afrontar nous períodes de confinament i d'ensenyament remot.

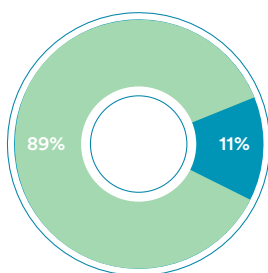
La majoria dels docents enquestats percep que l'alumnat hi té un ambient favorable pel fet de disposar d'accés a internet, espai i recursos necessaris per estudiar i suport familiar. Es tracta de condicions extrínseques per a l'aprenentatge a distància. On més fallaria l'alumnat és en una condició intrínseca que s'ha revelat imprescindible: l'autonomia per fixar l'hàbit de treball i estudi.

Pel que fa a habilitats per manejar aplicacions de treball a distància, gairebé dos terços del professorat opina

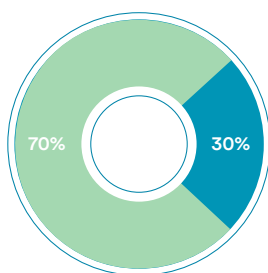
que l'alumnat no les reuneix, i això suposaria un escull addicional en cas d'haver de tornar a quedar-se a casa. Als centres privats i concertats el professorat té una visió més positiva sobre l'autonomia de l'alumnat i la seva competència tecnològica que a la pública.

I tot i que primer hem esmentat les tendències majoritàries, no podem passar per alt que, en termes globals, l'11 % va veure falta de connexió a les llars, i un terç va apreciar falta d'espai i de materials i, encara pitjor, falta de suport de les famílies. La percepció va ser més negativa, una vegada més, als centres públics que als privats i concertats.

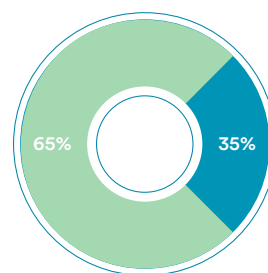
● Sí
● No

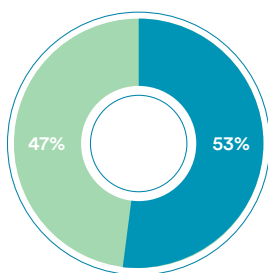
Té accés a internet

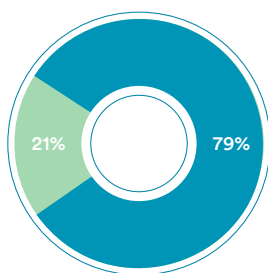
Disposa d'espais o recursos per estudiar

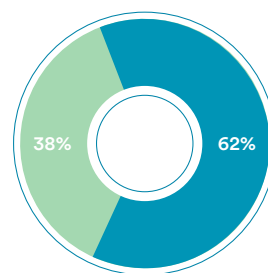
Té el suport necessari dels familiars

Està sobrecarregat d'activitats

Té l'hàbit d'estudiar de manera autònoma

Té les habilitats necessàries per fer servir aplicacions de treball a distància

CONCLUSIONS

Gairebé el **80%**

Creu que l'alumnat **no té l'hàbit d'estudiar de manera autònoma**

62%

Considera que l'alumnat **té les habilitats necessàries per fer servir aplicacions de treball a distància**

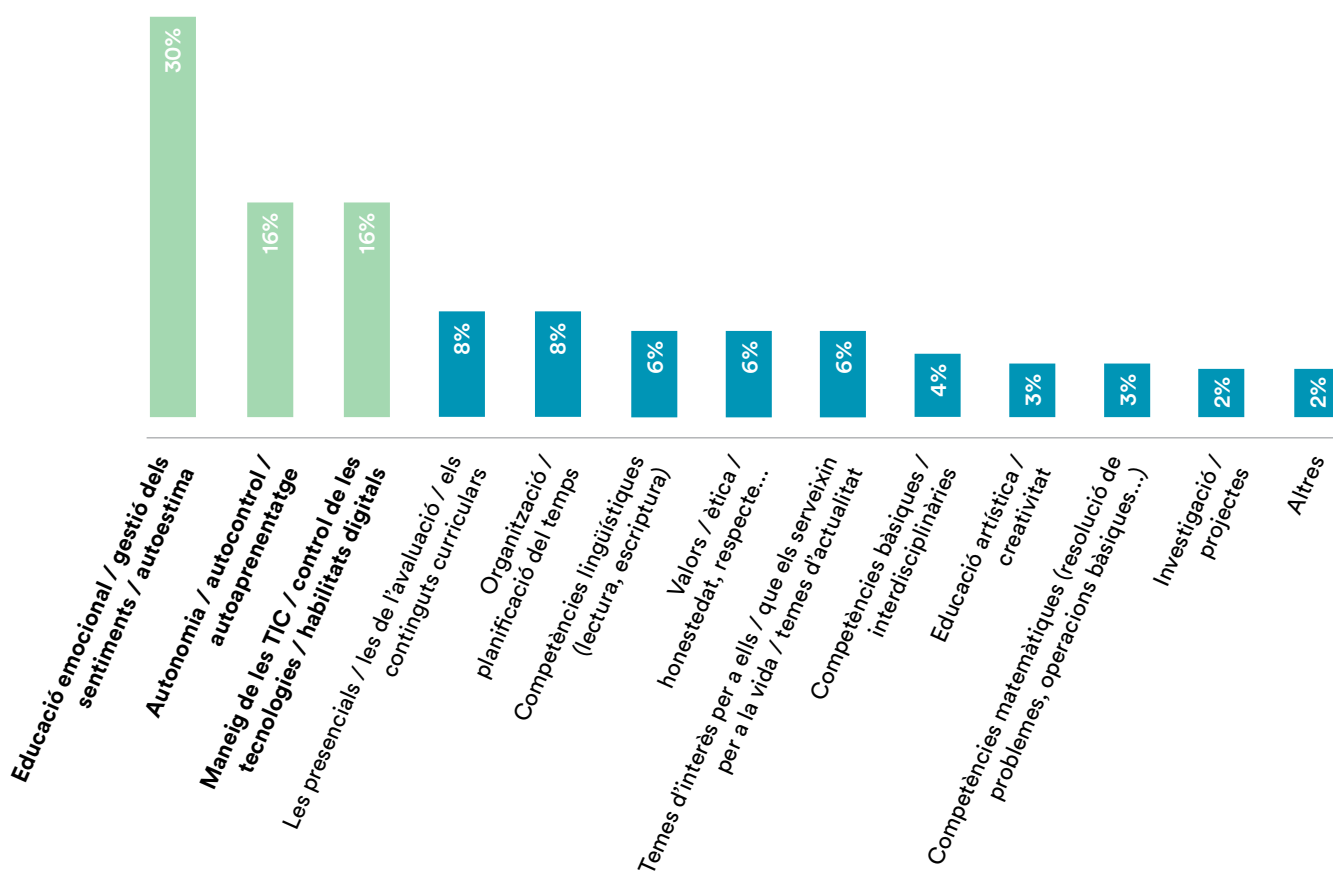
Quines temàtiques cal treballar amb l'alumnat?

Durant el llarg període d'educació remota, el professorat no tan sols va atendre l'evolució acadèmica de l'alumnat, sinó que va identificar factors claus per atendre per poder dur a terme l'educació a distància. Vam demanar als professors que, de manera lliure, ens fessin una llista dels temes que creien necessaris treballar amb l'alumnat. El 30 % va coincidir a assenyalar que el més important havia estat el reforç emocional, el foment de l'autoestima i ensenyar-li a gestionar els sentiments.

L'enquesta proposava una trentena de temes i la màxima coincidència es va produir en el terreny de l'educació emocional, fet que ens porta a cridar l'atenció sobre la

seva importància en el nou curs, encara més si hi ha més períodes de confinament i, altra vegada, l'aprenentatge escolar s'ha de fer a casa.

La informació que ens proporcionen aquestes respostes és de gran valor, ja que ens dona l'oportunitat de conèixer els reptes i les necessitats de l'alumnat segons els seus propis docents. Després de la dimensió emocional de l'alumnat, l'interès en el qual coincideixen més docents seria la necessitat de treballar l'autonomia per aprendre a casa, i, en tercer lloc, el maneig de les eines TIC.

CONCLUSIONS

1
3

del professorat

Creu que l'educació emocional és el tema clau del curs vinent

62%

Considera que l'alumnat ha de treballar la **dimensió emocional**, l'**autonomia de l'aprenentatge** i el **maneig de les TIC**

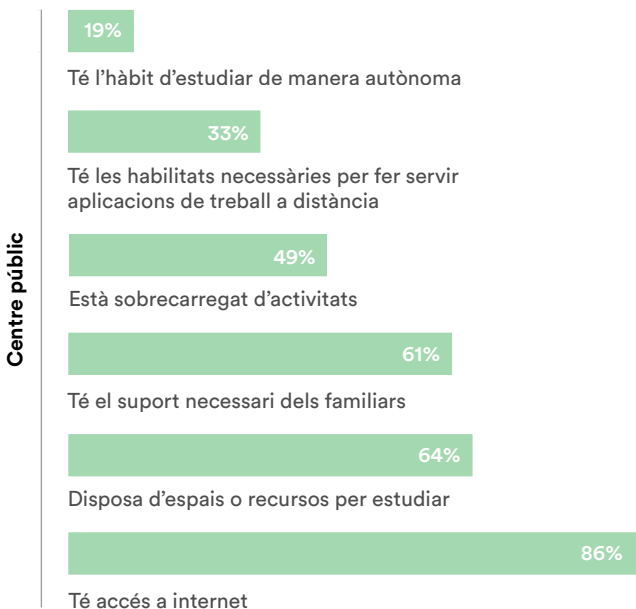
Reptes i necessitats de l'alumnat

La visió del professorat mostra que no tot l'alumnat va tenir la preparació i els recursos suficients per enfrontar-se amb garantia a l'educació a distància, sobretot a l'escola pública, en què encara el 14 % no tenia accés a internet, i el 36 %, els espais i els recursos necessaris per estudiar a casa. A la concertada, el 18 % tampoc no disposaria de les condicions més adequades.

Crida més l'atenció la manca de suport familiar per al 39 % de l'alumnat de l'escola pública i al voltant del 25 % de la concertada i la privada. El sistema educatiu amb prou feines pot intervenir per millorar tots aquests factors. Potser fins a cert punt sí que pot aconseguir més suport de la família, com han mostrat algunes evidències sobre programes escolars destinats a aquest aspecte.

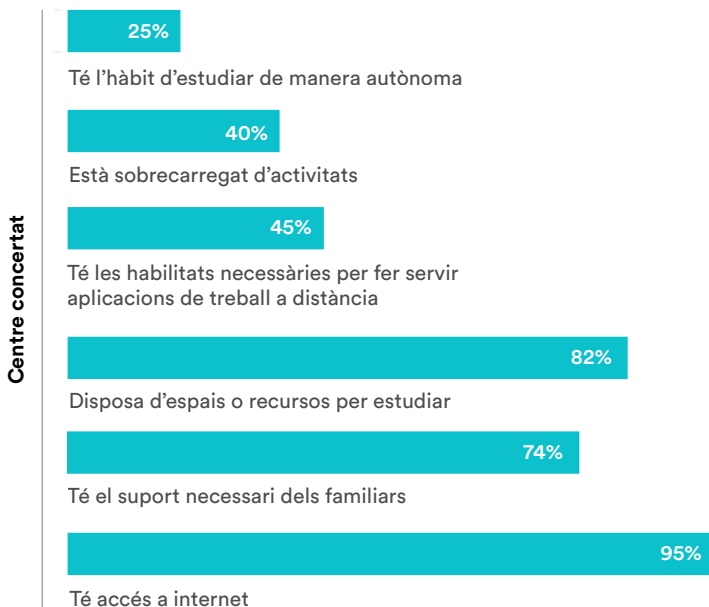
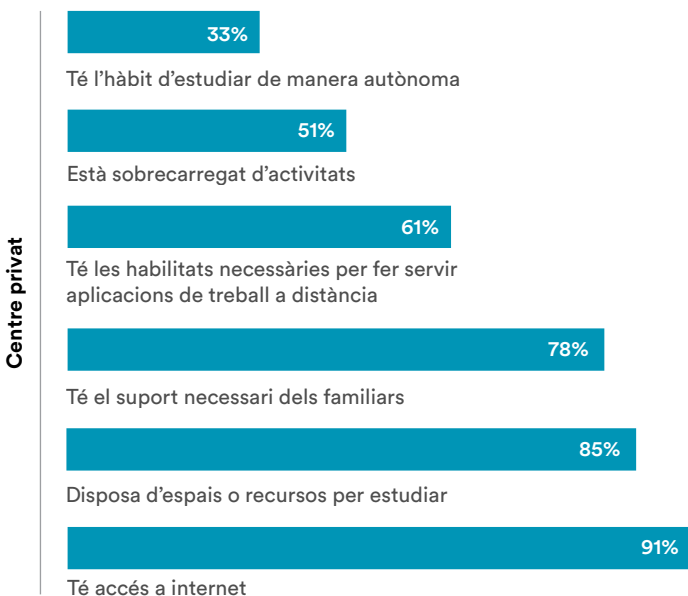
Tot i així, hi ha dos factors més que l'escola sí que pot contribuir a desenvolupar i que necessita fer-ho per enfrontar-se amb garanties a l'ensenyament de manera remota quan calgui: l'hàbit d'estudi de manera autònoma i les habilitats per fer servir aplicacions de treball a distància. Totes dues són destreses que es poden entrenar amb la feina quotidiana mentre l'ensenyament sigui presencial i, de fet, han entrat a formar part dels objectius prioritaris de treball dels centres educatius per al curs 2020-2021.

En totes dues competències, els estudiants van obtenir una valoració significativament baixa per part dels docents el curs passat, especialment als centres públics.

Tot i que als privats i concertats les capacitats per estudiar de manera autònoma eren més grans –d'acord amb l'apreciació del professorat–, l'enquesta també mostra percentatges significativament baixos.

Pel que fa a les habilitats per utilitzar les aplicacions del treball a distància, sí que destacarien els estudiants dels centres privats força per sobre dels públics i els concertats.

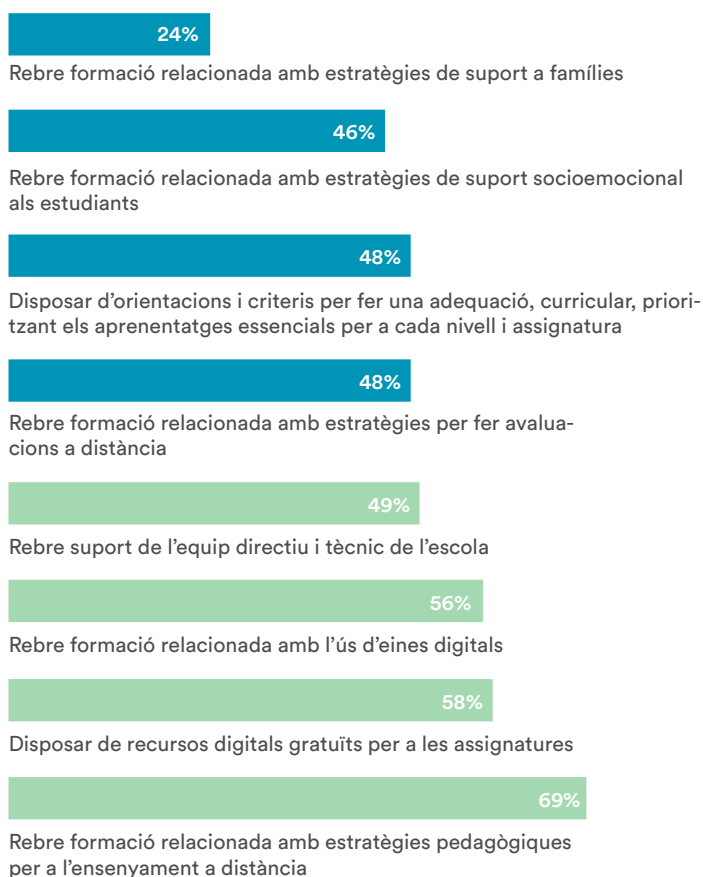
Quines necessitats presenten els docents?

EduCaixa va demanar als docents quines mesures consideraven necessàries per ajudar-los a exercir una tasca educativa millor. La més destacada va ser rebre formació relacionada amb estratègies pedagògiques per ensenyar de manera remota (69 %), per sobre d'altres opcions, com ara la formació per al maneig d'eines digitals (56 %) i l'orientació per fer adaptacions curriculars (48 %).

Disposar de recursos digitals gratuïts també es va considerar important per al 58 %. I la meitat dels

enquestats va recalcar la importància de rebre el suport de l'equip directiu del centre.

Es va donar menys rellevància a rebre formació sobre estratègies de suport emocional als estudiants (46 %) i a les famílies (24 %). En aquest sentit, el professorat de l'escola concertada és el que va donar més transcendència a l'atenció socioemocional a l'alumnat en el nou curs, com també a la formació docent per a això.

CONCLUSIONS

Rebre formació relacionada amb estratègies pedagògiques per a l'ensenyament a distància

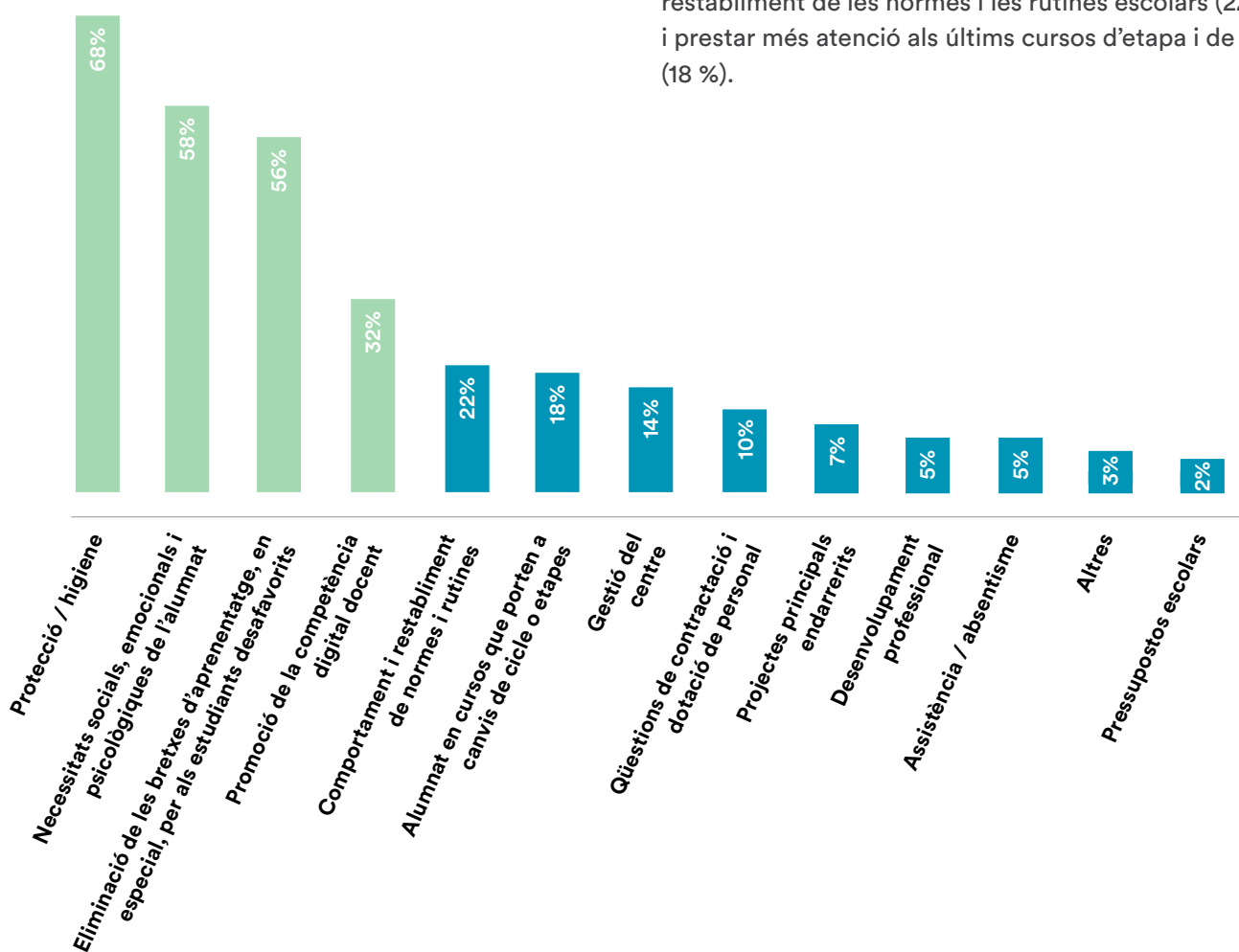
La més triada com una de les quatre mesures més importants

Què prioritzen els docents per al curs acadèmic 2020-2021?

Quan EduCaixa va plantejar aquesta enquesta als docents el mes de maig, les administracions educatives encara tenien la porta oberta a tornar a les aules el juny. Per al professorat també pesava la incertesa respecte d'aquesta possibilitat i amb les finalitats i les condicions amb què tindria lloc. Quan l'enquesta els va plantejar que definissin les seves tres prioritats davant la tornada a les aules, pot ser que molts pensessin directament en el setembre.

En qualsevol cas, les prioritats eren clares. Per a la majoria, la número u era l'adopció de mesures per protegir la seva salut a la feina (68 %). Immediatament després, es va situar l'atenció de l'estat emocional i psicològic de l'alumnat, com també treballar en les seves necessitats socioemocionals (58 %). I, en tercer lloc, l'eliminació de les bretxes d'aprenentatge i el reforç als estudiants més desafavorits (56 %).

Per a altres, entre les prioritats hi havia promoure la competència digital docent (32 %), assegurar el restabliment de les normes i les rutines escolars (22 %) i prestar més atenció als últims cursos d'etapa i de cicle (18 %).

CONCLUSIONS

Per a gairebé 7 de cada 10

Protecció i higiene seran unes de les prioritats principals

Per a gairebé 6 de cada 10

Necessitats socials i emocionals de l'alumnat són l'altra prioritat

Quines mesures de suport haurien de rebre les famílies?

L'educació a distància té lloc a casa, i el seu acompliment depèn de l'ambient que hi hagi i del grau d'implicació i suport per part de les famílies, sobretot quan es constata una manca d'autonomia dels estudiants per dur a terme la trajectòria d'aprenentatge. Per això, EduCaixa va voler demanar als docents per les mesures que veien més útils amb relació a les famílies de l'alumnat després de dos mesos d'educació a casa.

En la prioritat en què van coincidir més docents (36 %) va ser a la de donar suport a les famílies en les **necessitats emocionals i conductuals** de l'alumnat, un signe clar de preocupació per l'actitud dels estudiants a casa i la

influència en el seu compromís amb la responsabilitat escolar.

Per al 32 % va ser més important, no obstant això, "ajudar les famílies a **identificar oportunitats d'aprenentatge** en les tasques domèstiques diàries", ja que van valorar la necessitat de relacionar els objectius curriculars amb l'entorn en què es trobava cada estudiant. Es va donar menys importància, en canvi, al fet que pares i mares rebessin suport sobre l'aprenentatge en línia.

NIVELL DE PRIORITAT

NIVELL DE PRIORITAT	36%	32%	30%
1r	36%	32%	30%
2n	29%	37%	34%
3r	34%	31%	36%

Necessitats **socials, emocionals i de comportament** de l'alumnat

Identificar **oportunitats d'aprenentatge** en les tasques domèstiques diàries

Oferir suport a les famílies en **l'aprenentatge remot de l'alumnat**

CONCLUSIONS

Prioritat
1a

Donar suport a les famílies en les **necessitats socials, emocionals i de comportament de l'alumnat**

1a 2a 3a

Poca diferència respecte de la resta de les opcions

Recursos que EduCaixa proporciona als professionals de l'educació

Una vegada conegudes les preocupacions i les prioritats dels professionals de l'educació durant el confinament, era crucial per a EduCaixa saber en què podríem ajudar l'escola en el curs nou, tenint en compte la indefinició total –aleshores i ara– sobre com seria.

L'opció que va rebre més suport per part del professorat va ser que els oferíssim recursos digitals i recursos pedagògics en general, com també eines que els facilitessin la feina.

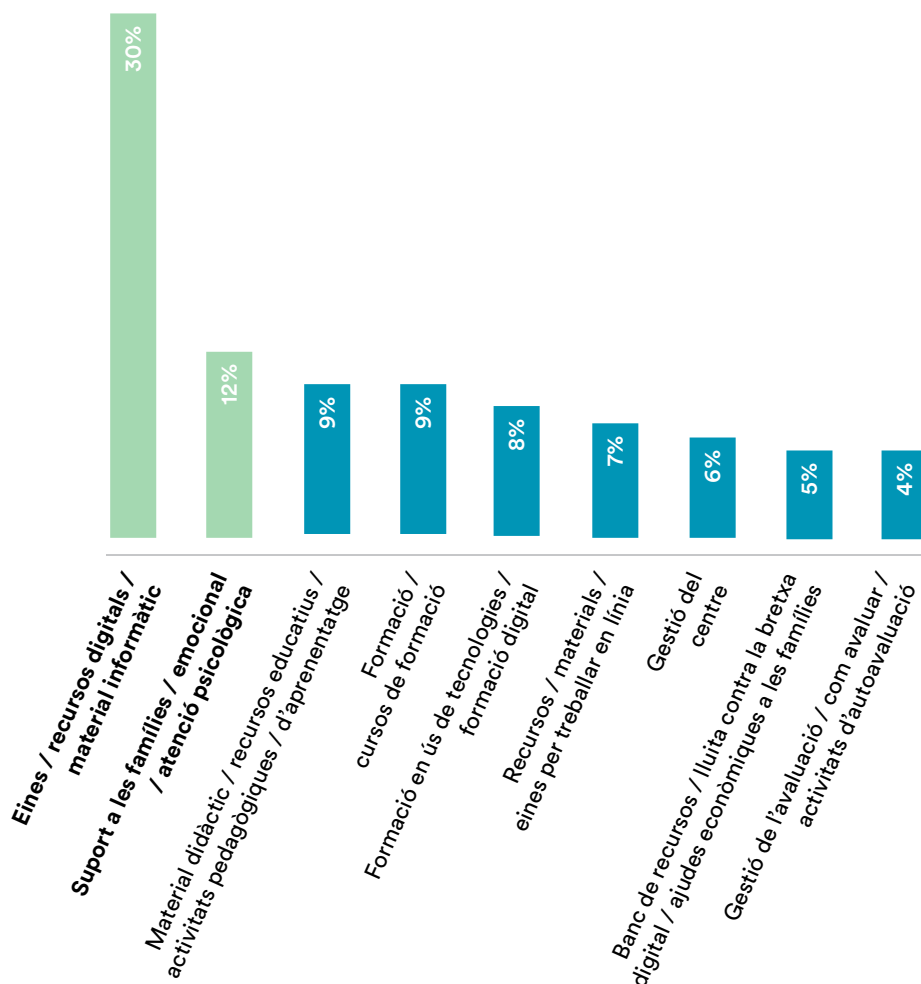
En segon lloc, van valorar el suport emocional i l'atenció psicològica a les famílies, potser un aspecte al qual ells es veien poc capaços d'arribar després d'atendre tota la resta, com sembla haver apuntat l'enquesta.

Tot i que amb menys coincidència, també van assenyalar la predilecció per rebre formació per ensenyar i avaluar a distància, com també capacitació digital. Van veure menys necessàries la programació de conferències,

la publicació d'articles i les activitats artístiques per a l'alumnat.

I és que la situació a la qual s'enfronta el professorat mentre duri la pandèmia, i durant una temporada llarga fins que passi, no té res a veure amb l'experiència professional viscuda fins que va arribar la Covid-19. Les seves prioritats han canviat i continuaran evolucionant a mesura que descobreixin desafiaments nous per mantenir viu l'aprenentatge d'infants i joves.

Per això, per a EduCaixa el testimoni que ha proporcionat el professorat en aquesta enquesta, i també en totes les manifestacions que ens facin arribar, és fonamental perquè puguem continuar exercint la nostra labor de servei a l'educació i als seus professionals. El professorat té nous i grans reptes davant seu i volem seguir al seu costat, ajudant a millorar i a potenciar la seva tasca i la contribució imprescindible que fan a la societat.

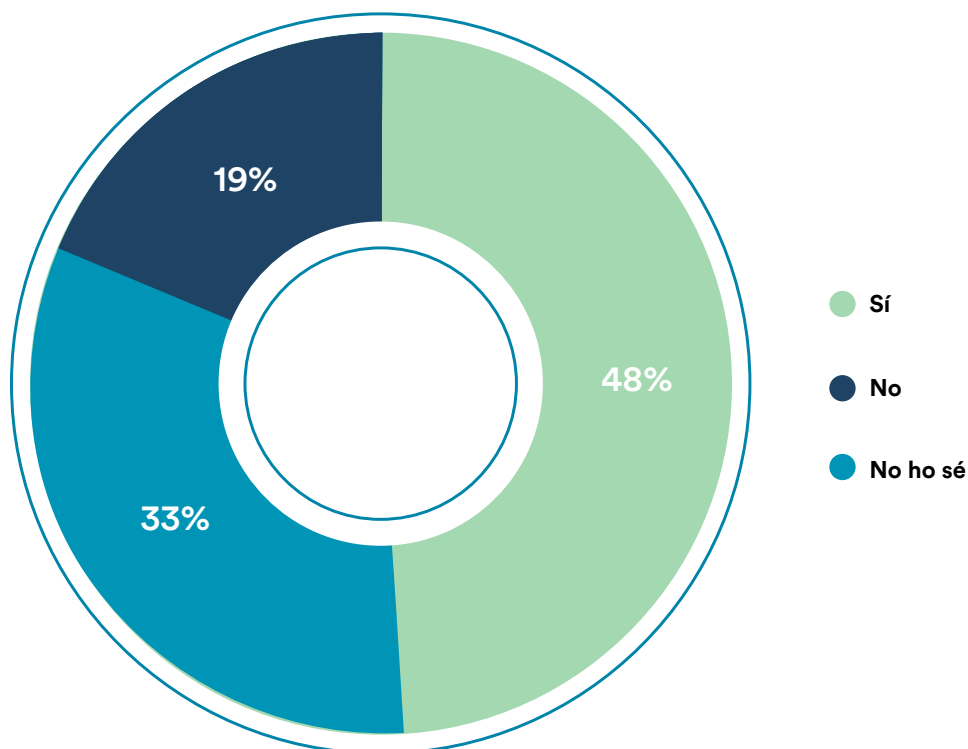
Sortides i activitats fora de l'aula

Una de les àrees d'intervenció educativa d'EduCaixa és l'organització d'activitats d'aprenentatge per a l'alumnat fora del centre educatiu, o bé als centres CaixaForum i CosmoCaixa o bé en instal·lacions itinerants per tot el territori estatal. Així que per a EduCaixa és important saber la necessitat que pot arribar a tenir el professorat d'aquest tipus d'activitats en el nou curs després del llarg confinament. Per això, a l'enquesta els vam demanar per la conveniència de fer activitats fora de l'escola després de poder tornar a les classes presencials.

A la meitat els va semblar important fer sortides i activitats d'aprenentatge fora del centre, tot i que també hi va haver un alt grau d'indecisos (33 %), potser per una

falta de confiança en el fet que la tornada a les aules es produís amb normalitat.

Hi van manifestar més interès els docents amb més responsabilitat als centres (direcció, cap d'estudis, coordinació pedagògica...). Les sortides del centre també van rebre més bona acollida entre el professorat d'ESO i batxillerat i en el col·lectiu de menys edat i experiència.

CONCLUSIONS

Gairebé la meitat

Creu que serà **important planificar activitats o sortides fora del centre docent** després de reprendre les classes

---

Conclusions

El salt sobtat d'una educació presencial a una educació a distància que vam viure entre el març i el juny del 2020 va obligar a introduir tants canvis –i tan de pressa– en la gestió escolar i en la feina docent que serà, amb tota la seguretat, objecte d'investigació i reflexió durant molt de temps. La pandèmia no tan sols va portar alteracions temporals pel que fa als objectius d'aprenentatge, les metodologies i les eines utilitzades durant el curs 2019-2020, sinó que, d'entrada, **va transformar completament la concepció i l'organització del curs 2020-2021 i potser per a sempre el procés d'ensenyament-aprenentatge** que la tradició del segle xx havia arrossegat fins al 2019.

Els efectes educatius de la pandèmia en la població i els grans canvis que s'han produït i es produiran en l'educació encara han d'ocórrer i s'han d'investigar i analitzar. I sempre caldrà tornar la vista enrere, a aquest període del març al juny del 2020, per entendre què va passar, com i per què.

Tota la informació que es pugui recollir d'aquest període serà de vital importància per a això. I, en aquest sentit, l'enquesta impulsada per EduCaixa aporta informació valuosa sobre com va viure el professorat aquesta transformació educativa, l'abast de la qual va estar determinat pels recursos tecnològics digitals i la competència per fer-los servir; com va valorar la seva pròpia feina i la seva eficàcia, fins a on va poder arribar i com, què va aprendre i què va sentir que li quedava per aprendre. La informació sobre la seva experiència també és fonamental per entendre com la pandèmia i el confinament van afectar l'alumnat i la seva capacitat i ritme d'aprenentatge, i per **valorar com l'afecten factors que no són estrictament escolars, com, per exemple, el suport familiar o l'autonomia per aprendre.**

El valor principal de totes aquestes troballes és que són fruit de la visió i la reflexió del professorat i de l'escola mateixos. I això és fonamental, sobretot, per al professorat mateix i per a la seva capacitat d'aprendre en la transformació que té davant seu per respondre tant a desafiaments que no se li havien plantejat mai com als desafiaments que ja tenia des de feia temps.

Igual que la pandèmia ha posat **ous reptes educatius** obre la taula –una bretxa d'aprenentatge més àmplia i complexa–, també ha obligat els sistemes educatius a encarar-ne d'altres ajornats llargament fins ara.

Ens esperen temps apassionants per a l'educació; complexos, però també il·lusionants. El professorat mateix ha vist el llarg recorregut que té per davant i els desafiaments als quals s'haurà d'enfrontar amb agilitat i profunditat. **A EduCaixa treballarem, com sempre, per estar a l'altura de les seves necessitats i ser un suport per a la seva tasca tan transcendent.**

